

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

15 december 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID
EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de inzameling van vuurwerk op containerparken

Waarnemend voorzitter: de heer Erik Matthijs

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de inzameling van vuurwerk op containerparken

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel mijn vraag naar aanleiding van de komende feestdagen waar toch heel wat vuurwerk wordt afgestoken. Wat de inzameling van vuurwerk op containerparken betreft, is de wetgeving voor mij en ook voor de intercommunale waartoe mijn gemeente behoort, niet echt duidelijk. Enerzijds is vuurwerk expliciet opgenomen op de KGA-lijst en valt het dus onder het KGA van gemengde samenstelling. Volgens VLAREA moet vuurwerk dus worden aanvaard op het containerpark en dit op kosten van de gemeenten.

Anderzijds bestaat er een heleboel federale wetgeving rond springstoffen. Opslagplaatsen voor springstoffen worden opgedeeld in een aantal categorieën in functie van hoeveelheid, aard, samenstelling en dergelijke van de springstoffen. Voor de meeste is een specifieke vergunning vereist. Er is echter geen vergunning vereist voor 'de opslag door particulieren van een hoeveelheid feest- en seinvuurwerk ten belope van 1 kilogram erin vervatte pyrotechnische as', kleine hoeveelheden dus.

Het is echter niet duidelijk onder welke categorie van opslagplaats containerparken vallen. De politie kan vuurwerk in beslag nemen dat dan moet worden opgeslagen in specifiek hiervoor uitgeruste opslagplaatsen. De burgemeesters hebben hierover eind 2004 een ministeriele omzendbrief ontvangen waarin staat dat de kosten voor transport, opslag en vernietiging van vuurwerk ten laste vallen van de eigenaars van het vuurwerk. De overheid kan de kosten dus verhalen op de eigenaars. Het is de Dienst der Springstoffen van de federale overheid die over een recente lijst van de opslagplaatsen beschikt en aangeeft aan welke voorwaarden het transport moet voldoen. Er zijn bijgevolg containerparken die geen

vuurwerk aanvaarden. Gebeurt dit per toeval toch, dan laat men de politie het vuurwerk komen halen.

Mijnheer de minister, bent u zich bewust van deze onduidelijkheid in de wetgeving? Aan welke regelgeving moeten containerparken zich nu eigenlijk houden? Onder welke categorie van opslagplaats vallen containerparken? Kan een containerpark weigeren om vuurwerk te aanvaarden? Welke procedure moet een containerpark volgen voor afvoer van het aanvaarde vuurwerk? Plant u overleg met uw federale collega om tot een eenduidige en vooral duidelijke wetgeving te komen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Demeulenaere, ik heb dit allemaal voor u opgezocht. De uitbating van containerparken is geregeld in het milieuvergunningendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten Vlarem I en II. De regels hebben betrekking zowel op de acceptatie als op de opslagvoorwaarden – tijdelijke opslag – voor de afvalstoffen op een containerpark. Een containerpark vergund voor rubriek 2.2.1.b mag in principe alle huishoudelijke afvalstoffen zoals opgenomen in de milieuvergunning aanvaarden en tijdelijk opslaan. Als in deze milieuvergunning ook klein gevaarlijk afval wordt vermeld, geldt dit eveneens voor alle afvalstoffen die tot het KGA behoren overeenkomstig de definitie opgenomen in artikel 5.5.2.1 van het VLAREA, tenzij bepaalde categorieën in de vergunning uitgesloten zouden zijn. Concreet betekent dit dat het containerpark in dit geval ook vuurwerk afkomstig van huishoudens als onderdeel van het KGA van huishoudelijke oorsprong mag aanvaarden.

Indien een containerpark weigert om vuurwerk afkomstig van particulieren te aanvaarden, dan kan dat gebeuren op een aantal gronden. Ten eerste, de milieuvergunning laat niet toe dat KGA aanvaard en opgeslagen wordt op het containerpark. Ten tweede, de milieuvergunning omvat KGA, maar er wordt een uitzondering gemaakt voor ontplofbare afvalstoffen zoals vuurwerk. Ten derde, de milieuvergunning laat in principe de aanvaarding van vuurwerk als KGA toe, maar de infrastructuur op het containerpark is – nog – niet toereikend om op een veilige manier

het vuurwerk tijdelijk op te slaan. Ten vierde, het gemeentelijk politiereglement dat de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen regelt, vermeldt expliciet dat vuurwerk niet aanvaard wordt op het containerpark.

In de praktijk wordt uiterst zelden vuurwerk aangeboden op het containerpark of bij de KGA-inzameling. De meeste gemeenten verwijzen burgers onmiddellijk door naar de politie als ze vuurwerk aanbieden. In uitzonderlijke gevallen aanvaarden ze het aangeboden vuurwerk op het containerpark als KGA en dragen ze dit zo snel mogelijk over aan de lokale politie. Via de politie wordt het afgegeven aan de ontmijningsdienst.

De ophaling en verwerking van vuurwerk via een erkende overbrenger voor KGA of zelfs gevaarlijk afval is moeilijk omdat de erkende overbrenger ontplofbare stoffen niet kan vervoeren samen met andere afvalstoffen, onder andere ten gevolge van de ADR-reglementering, én omdat de eigen opslagfaciliteiten ook geen ontplofbare stoffen toelaten. Langs deze weg is het dus praktisch niet haalbaar om vuurwerk te laten ophalen en verwerken. Het enige kanaal hiervoor is via de politie naar de ontmijningsdienst.

Momenteel is er geen overleg met de federale minister omtrent deze problematiek gepland. De bevoegdheden zijn duidelijk afgelijnd en er zijn mij geen problemen bekend. De indeling van opslagplaatsen voor springstoffen en het toezicht hierop, behoort niet tot de gewestelijke bevoegdheid.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik dank u voor het duidelijke antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
